

ЗА СВЯТАМИ – КЛОПОТИ

Більше 100 молодих сімей проживає на території Хорупанської сільської ради. Чимало юнаків та дівчат, що навчаються чи працюють у недалеких містах, навідуються у вихідні додому. Та навіть тріс-кучі морози чи хурделиці не втримають їх у теплих оселях. Молодь рветься на вечорниці у місцевий будинок культури. Тут уже стали традиційними дискотеки. А відтоді, коли художнім керівником призначили Марію Василівну Шендеру, дозвілля стало більш змістовнішим.

Весело провели новорічно-різдвяні свята. Ходили селом і колядники, і щедрівники (на фото). А прощалися із зимою напередодні Стрітєння на вечорі закоханих. А вони в селі були і є. У минулому році, скажімо, в місцевій сільській раді зареєстрували шлюб п'ять молодих пар. Це не враховуючи того, що тутешні парубки насватали дівчат у сусідніх селах.

Нині в Хорупані вже не чути пісень, адже розпочався Великий піст. І все-таки, як зазначила спеціаліст місцевої філії районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Світлана Геннадіївна Головачко, роботи в неї вистачає. Адже саме в цей час треба бути милосердними, особливо до тих, хто обділений долею. Тому в полі зору і служби, і виконкому сільради – діти в так званих «кризових» сім'ях, яких налічується 17. Їх намагаються підтримати і морально, і матеріально.

ТЕПЛОМ ДІЛИЛИСЯ І ПОДІЛЯТЬСЯ

День Перемоги у Війниці відзначають щороку. Здебільшого скромно. Адже статки не дозволяють запрошувати в село іменитих артистів, накривати столи. Однак, як зазначив сільський голова Ми-

хайло Пуцак, це не означає, що ветерани війни обділені увагою. Торік їх усіх привітали зі святом школярі, а при сприянні керівництва СВК «Нове життя» учасникам війни, інвалідам, солдатським вдовам були вручені продуктові пакети. Подбали і про те, аби старенькі взимку не мерзли, адже, на жаль, така розкіш як природний газ, ще не всім доступна. Отож питання забезпечення твердим паливом – постійно на контролі у виконкомі. Ним забезпечено 17 ветеранів.

Через декілька місяців відзначатимемо 65-річчя Перемоги. Виконком, депутати сільської ради хочуть, щоб це свято учасники війни відчували по-справжньому. Сподіваються, що їх благородне починання цьогоріч підтримають, крім керівництва «Нового життя» і місцеві підприємці.

ЯК ЗАПРЯЖЕШ, ТАК І ПОТЯГНЕ

Не секрет, що земля була і залишається основою годувальницею для більшості селян. Владиславівська громада – не виняток. Переважну більшість сімей, що проживають на території сільської ради, земля хоч і не зробила багатими, проте й не опустила до рівня жebraків. Тому із 375 звернень промадян, що надійшли торік у сільраду, значна кількість стосується земельних питань, у тому числі і отримання Державних актів на право власності на присадибні ділянки тощо. Це й зрозуміло, адже селяни хочуть відчувати під ногами тверду опору. Бо, незважаючи на негаразди, поволі почали ставати на ноги. І на колеса. Більше 30 тракторів мають у користуванні селянські родини. Ці машини різних марок, від-

різняються вони і технічним станом. Але головне те, що майже всі вони, як то кажуть, на ходу і незабаром їх веселий гомін почують на земельних паях і горах. Нинішнього року до цього весняного піснеспіву знову додасться хриплий басок сільрадівського трактора. Його, жартує сільський голова Олександр Васильович Луцюк, можна було б уже два рази списати, бо незабаром дотягне до двох десятків літ. Але ж тягнеться і подпрягають тракторця і весною, і воли для обробітку присадибних земельних ділянок не лише в господарствах ветеранів війни і праці. Допомагають при нагоді усім, хто звертається. А в тому, що трактор ще й досі «дихає», чимала заслуга механізатора Миколи Степановича Баняса.

- Старий кінь борозни не зіпсує, але ним і глибоко не виореш, - так, бувало, вправляються гострі язички. Відповідь таким у Миколи Степановича припасена заздалегідь. Мовляв, потягне і старий. Якщо, звісно, його добре підзарядити і як слід налаштувати плужок...

Підготував Василь ХУДИК.